

DIUMENGE XXIII DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Josep-Miquel Bausset, monjo de Montserrat
9 de setembre de 2018
Is 35:4-7a; Ps 145; Jm 2:1-5; Mc 7:31-37

En un món on el nord no escolta el sud; en una Europa que ignora el clam dels immigrants i on la mar Mediterrània s'ha convertit en un cementiri per a les persones que fugen de la fam; en una civilització occidental indiferent al sofriment i al martiri dels cristians de l'Orient Mitjà; en una societat que no escolta el clam del nostre planeta, convertit, gairebé, en un abocador; en uns Estats on els governs no escolten el crit de llibertat de les nacions que, com va dir el papa a Bolívia (juliol 2015) volen "*ser artífexs de seu propi destí*"; amb uns polítics que, indecentment han venut armes, tacades amb la sang dels innocents i que amb la guerra han provocat l'èxode de milers de persones, mentre ens fèiem els sords i els cecs, avui, germanes i germans, Jesús ens convida a obrir-nos als altres. A no tancar-nos ni a recloure'ns en nosaltres mateixos. A estar atents a les necessitats dels qui sofreixen. Jesús ens convida a saber escoltar l'altre. A no fer-nos els sords davant la situació, de vegades dramàtica, que viuen tants i tants germans nostres. Jesús avui ens crida a acollir l'altre i a acollir Déu en l'altre.

En la nostra Pasqua setmanal, germanes i germans, el Senyor també vol guarir la nostra sordesa, de la mateixa manera que va guarir aquell sord que a penes sabia parlar. També a nosaltres, avui, el Senyor ens diu: "*Efatha. Obre't*". Obrim-nos, germanes i germans, a la Bona Nova del Regne i a les necessitats i als sofriments dels altres. Obrim-nos al dolor de tots els qui ploren i de tots els qui cerquen un futur millor. Obrim-nos i allunyem de nosaltres aquella indiferència que provoca tant de dolor en el nostre món.

És això el que ens convida a fer el profeta Isaïes, quan ens exhorta a no tenir por i a ser valents en la tasca de fer un món més humà, per tal de fer justícia als oprimits, donar la vista als cecs i redreçar els vençuts.

Per què tantes diferències en un món que Déu ens ha donat perquè sapiguem compartir allò que som i allò que tenim? No són aquestes diferències, entre pobres i rics, entre el Nord i el Sud, entre "*un home ben vestit i amb un anell d'or*" i "*un pobre mal vestit*", el que denuncia avui la carta de Sant Jaume?

No és una vergonya l'èxode dels refugiats sirians, com ho va ser fa uns anys la guerra dels Balcans, el genocidi Kurd, els camps de concentració nazis, les matances de Ruanda o el gulag a la Unió Soviètica?

El papa Francesc ens convida a obrir el nostre cor a aquells "*homes i dones com nosaltres, germans nostres que busquen una vida millor, famolencs, perseguits, explotats, víctimes de la guerra*", perquè "*una Església tancada, és un escàndol, una perversió*".

Per això l'Església denuncia amb valentia l'estrepitós fracàs d'una política migratòria indecent, sostinguda pel discurs de la por, alhora que es fa algunes preguntes: ¿Qui va iniciar la guerra del Golf i la invasió d'Iraq, amb la mentida de l'existència d'armes de destrucció massives i que ara està provocant el drama dels refugiats? ¿Quins governs, de manera immoral, han venut les armes als qui avui estan provocant les guerres i aquest èxode massiu a l'Orient Mitjà? Quins Estats han espoliat i empobrit el Tercer Món, obligant els seus habitants a fugir de la fam?

Obrim el nostre cor a la joia de l'Evangeli i als nostres germans. No siguem indiferents ni sords davant el sofriment dels altres. Com deia el bisbe màrtir argentí, Enrique

Angelelli, *“els pastors (i també tots els cristians) han de tenir una oïda ben atenta a l’Evangeli i l’altra al poble”*.

En els 400 anys del baptisme del P. Joan Cererols, vosaltres escolans, recordeu que sou missatgers de la bellesa de la música. Perquè és a través del vostre cant, percebut per les oïdes dels qui us escolten, que molts pelegrins obren els seus cors a Déu.

Germanes i germans: Jesús el Senyor ve a guarir les nostres sordeses. No tinguem por a deixar-nos acaronar per la misericòrdia de Déu, per així saber també nosaltres acollir els qui pateixen, comprendre les misèries humanes i acompanyar, de ben a prop, tots els qui sofreixen.